

ниятъ въпросъ за разрѣшение. Ако Богъ е създалъ всичко заради насъ, тогава заколете единъ вълкъ, опечете го и яжте! Защо не ядете мечкитѣ? Защо не ядете паяцитѣ? Ако всичко е създадено за ядене, защо не колите всичко да го ядете? Защо правите разлика, едно нѣщо ядете, друго не ядете? Отворете стария завѣтъ и вижте, какво казва Мойсей на евреитѣ! Давамъ ви единъ кодексъ, споредъ който свинско месо нѣма да ядете. Защо? — Защото копитото на свинята е раздвоено. И зайкъ нѣма да ядете. Защо? — Защото и той ималъ нѣщо раздвоено. Всичко това произволно ли е? — Не е произволно. И тъй, като се казва, че всичко Господъ създаде, какво се разбира подъ това „всичко?“ — Всичко, което е добро.

Всички тѣзи обяснения, които ви давамъ сж посторонни, тѣ нѣматъ нищо общо съ цитирания стихъ: „Ако се не роди нѣкой изново, не може да види царството Божие“.

Тѣзи нѣща, обаче, не може да ни задържатъ отъ да не се родимъ изново. Този, който иска да види царството Божие, неговитѣ очи трѣбва да бждатъ чисти. Чиститѣ очи подразбиратъ чисто сърце. Чистото сърце подразбира свѣтълъ умъ. Свѣтлиятъ умъ подразбира една благородна душа, а благородната душа подразбира единъ любящъ духъ, който е излѣзълъ отъ Бога на вѣчността. И слѣдъ всичко това, искатъ нѣкои да ни кажатъ въ кой пжтъ трѣбва да се върви. За сега азъ зная, че сжествува само единъ пжтъ, по който може да се върви. Да, има и други пжтища, има още два пжтя, но за кого сж тѣ? — Тѣ сж за необикновенитѣ хора. Има само единъ пжтъ достъпенъ за всички, той е пжтътъ на Любовта! Тѣй че, когато говоря за Любовта, азъ разбирамъ пжтя, който е достъпенъ за всички, защото има и други пжтища, които не сж достъпни за всички. Туй трѣбва да се знае!

Тогава, да ви приведа една аналогия. Невъзможното за вола е възможно за птицитѣ. Ако прѣзъ една балканска тѣснина прѣкарвате нѣколко хиляди говеда и кажете на вола: „Мини прѣзъ това мѣсто!“ — той ще ви отговори: „Не мога да мина прѣзъ тази тѣснина. Нека всички мои другари излѣзатъ отъ това